

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

de Staatscourant

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Bezuidenhoutseweg 73
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

T 070 379 8911 (algemeen)
F 0 70 378 6100 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ezk

Behandeld door

Instructie voor behandeling/route t.b.v. het secretariaat

Datum 6 oktober 2020

Ons kenmerk
WJZ / 20169624

Betreft **Regeling van de Minister van Economische Zaken en Klimaat en
de Staatssecretaris van Financiën van _____, nr. WJZ/
20169624, tot uitvoering van de CO₂-heffing industrie**

Informatiekopie aan

Bijlage(n)

Verzendwijze: Elektronisch

N.B.1. Bijlagen worden i.v.m. invoering elektronische bekendmaking niet meer ter inzage gelegd maar als apart bestand naar Sdu gezonden en gelijk met de regeling bekendgemaakt.

N.B.2. Behoort bij de regeling een bijlage, dan worden daarop de regeling en artikelnummer(s) vermeld.

**Regeling van de Minister van Economische Zaken en Klimaat en de
Staatssecretaris van Financiën van _____, nr. WJZ/ 20169624, tot
uitvoering van de CO₂-heffing industrie**

De Minister van Economische Zaken en Klimaat en de Staatssecretaris van
Financiën,

Gelet op artikelen 16b.3, derde lid, 16b.5, tweede lid, 16b.7, derde lid, 16b.10,
derde lid, 16b.12, tweede lid, 16b.13, tweede lid, 16b.14, tweede lid, 16b.17,
16b.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer;

Besluiten:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. procesemissiefactor*: de waarde waarmee het historisch activiteitsniveau wordt vermenigvuldigd om het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten te bepalen voor procesemissie-subinstallaties in het EU-ETS zoals genoemd in artikel 16, tweede lid, onderdeel e, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten.
- b. referentieperiode*: referentieperiode als bedoeld in artikel 2, veertiende lid, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten;
- c. verslag over het activiteitsniveau*: het verslag over het activiteitsniveau als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de Verordening aanpassingen kosteloze toewijzing door verandering activiteitsniveau;
- d. wet*: Wet milieubeheer.

Artikel 2 Toepassingsbereik

Deze regeling heeft het toepassingsgebied van artikel 16b.2 van de wet.

Artikel 3 Relatie Verordening monitoring en rapportage emissiehandel

Voor zover in deze regeling artikelen uit de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel van overeenkomstige toepassing zijn verklaard, geldt het volgende:

- a. onder de exploitant wordt verstaan de exploitant van een industriële installatie;
- b. onder bevoegde autoriteit wordt verstaan het bestuur van de emissieautoriteit;
- c. verificatie is uitsluitend vereist voor zover dat in deze ministeriële regeling nadrukkelijk is voorgeschreven;
- d. het toepassingsbereik omvat tevens alle activiteiten van afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties;
- e. de artikelen zijn niet van overeenkomstige toepassing voor zover zij uitsluitend betrekking hebben op een vliegtuigexploitant, en
- f. de artikelen zijn niet van overeenkomstige toepassing voor zover strijdigheid ontstaat met hetgeen voor de CO₂-heffing industrie is geregeld bij en krachtens de wet en de Wet belastingen op milieugrondslag.

Artikel 4 Relatie bijlagen Verordening monitoring en rapportage emissiehandel

Voor zover in deze regeling artikelen uit de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel van overeenkomstige toepassing zijn verklaard die verwijzen naar een bijlage bij die Verordening is die bijlage van overeenkomstige toepassing, met

dien verstande dat voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties in ieder geval het volgende geldt:

- a. bijlagen II, V en VII zijn niet van overeenkomstige toepassing op lachgasinstallaties;
- b. bijlage III is niet van overeenkomstige toepassing;
- c. bijlage IV is van overeenkomstige toepassing voor wat betreft de onderdelen 1, 16 en 21 waarbij onderdeel 16 tevens wordt toegepast voor de productie van acrylonitril;
- d. bijlage VI is van overeenkomstige toepassing;
- e. bijlage VIII is van toepassing indien de daarin vermelde meetmethode wordt toegepast.

Artikel 5 Definities Verordening monitoring en rapportage emissiehandel

Artikel 3 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in deze regeling wordt verstaan onder:

- a. *handelsperiode*: de periode van tien jaar die ingaat op 1 januari 2021 en elke volgende periode van tien jaar, en
- b. *verslagperiode*: één kalenderjaar gedurende waarin de monitoring en rapportage van industriële emissies moeten plaatsvinden, of, voor tonkilometergegevens, het monitoringjaar waarnaar verwezen wordt in de artikelen [PM];

Hoofdstuk 2. Monitoring en verslaglegging emissies industriële installatie

Artikel 6 Begripsbepalingen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a. F_{el} : De hoeveelheid brandstof ingezet voor elektriciteitsopwekking in TJ per jaar als vermeld in het verslag over het activiteitsniveau;
- b. EF_{el} : De gewogen gemiddelde emissiefactor van alle brandstoffen die ingezet worden voor de opwekking van elektriciteit in de installatie in tCO_2/TJ als vermeld in het verslag over het activiteitsniveau. De emissiefactoren van de ingezette brandstoffen zijn gelijk aan de waarden zoals die zijn opgenomen in het emissieverlag. In afwijking hiervan wordt de emissiefactor van restgassen vastgesteld op grond van de bepalingen in artikel X

Afdeling 2.1. Monitoring emissies industriële installatie

Artikel 7 Industrieel monitoringsplan

De monitoring op basis van een industrieel monitoringsplan is in ieder geval noodzakelijk:

- a. voor een broeikasgasinstallatie indien de industriële jaarvracht niet uitsluitend kan worden bepaald op basis van de gegevens, bedoeld in artikel 16b.4, onderdeel a of b, van de wet;
- b. voor een afvalverbrandingsinstallatie;
- c. voor een lachgasinstallatie; of
- d. indien het bestuur van de emissieautoriteit daarom verzoekt;

Artikel 8 Inhoud industrieel monitoringsplan voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties

1. De hoofdstukken II, III, V, VI en VII van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel zijn van overeenkomstige toepassing op de monitoring van afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties met dien verstande dat:

- a. de bevoegdheden, bedoeld in artikel 13, eerste en tweede lid, worden uitgeoefend door het bestuur van de emissieautoriteit;
- b. in afwijking van artikel 20, eerste lid, ook de broeikasgasemissies van afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties meetellen uit alle

emissiebronnen en bronstromen die samenhangen met de verbranding van afvalstoffen en de productie van acrylonitril en caprolactam.

c. hoofdstuk III, deel 2, niet van overeenkomstige toepassing is op lachgasinstallaties.

2. Een industrieel monitoringsplan van een afvalverbrandingsinstallatie neemt de volgende voorwaarden in acht:

a. In afwijking van artikel 26 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel mag een exploitant van een afvalverbrandingsinstallatie voor grote en kleine bronstromen, met uitzondering van de in onderdeel d genoemde afvalstoffen, voor het bepalen van elke berekeningsfactor gebruik maken van niveau 1 zonder aan te tonen dat het vereiste niveau technisch niet haalbaar is of leidt tot onredelijke kosten.

b. Jaarlijks wordt door het bestuur van de emissieautoriteit voor categorieën van afvalstoffen een standaardwaarde gepubliceerd voor de voorlopige emissiefactor, de biomassafractie en de calorische onderwaarde. In de publicatie wordt per afvalcategorie aangegeven welke afvalstromen uit de Europese lijst van afvalstoffen in beschikking 2000/532/EG tot die afvalcategorie behoren.

c. In afwijking van bijlage II, onder 2, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel wordt niveau 1 voor emissiefactoren, calorische waarde en biomassafractie gedefinieerd als: de exploitant past de standaardwaarde toe zoals die voor dat jaar door het bestuur van de emissieautoriteit wordt gepubliceerd op de website voor de betreffende categorie afvalstof.

d. Voor afvalstoffen afkomstig uit het buitenland wordt in afwijking van bijlage II, onder 2, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel niveau 3 voor emissiefactoren, calorische waarde en biomassafractie gedefinieerd als: de exploitant bepaalt de waarde op grond van gegevens over de samenstelling in de EVOA-beschikking, waarbij in de berekening voor elke component de standaardwaarden worden gebruikt zoals deze voor dat jaar worden gepubliceerd op de website van de emissieautoriteit. Voor componenten waar geen standaardwaarde is gepubliceerd gebruikt de exploitant een standaardwaarde als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onder c of e, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel. Indien de gegevens over de samenstelling in de EVOA-beschikking ontbreken of niet volledig zijn, gebruikt de exploitant de standaardwaarde voor afval afkomstig uit het buitenland zoals gepubliceerd door het bestuur van de NEa.

Artikel 9 Inhoud industrieel monitoringsplan voor broeikasgasinstallatie zonder aanvraag gratis toewijzing EU-ETS

1. Dit artikel is van toepassing indien een industrieel monitoringsplan noodzakelijk is doordat de exploitant van de broeikasgasinstallatie geen aanvraag voor kosteloze toewijzing heeft ingediend, als bedoeld in artikel 4 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten.

2. De artikelen 7, 8, eerste, tweede en derde lid, 9, 11 en 12, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor 'monitoringsmethodiekplan' wordt gelezen, 'industrieel monitoringsplan'.

3. In afwijking van artikel 8, eerste lid, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten bevat het industrieel monitoringsplan de volgende elementen die zijn opgenomen in bijlage VI: Onderdeel 1, 3, 4b, 4c, 4d, 4e, 4f, met dien verstande dat in onderdeel 4 voor 'sub installatie' wordt gelezen 'installatie'.

4. In afwijking van artikel 8, tweede lid, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten kiest de exploitant een monitoringsmethode voor de volgende in bijlage IV genoemde parameters:

- a. onderdeel 2.2, met dien verstande dat voor 'aan elke subinstallatie toe te kennen emissie' wordt gelezen 'aan warmte-opwekking, aan de productie van restgassen en aan opwekking van elektriciteit toe te kennen emissies';
- b. onderdeel 2.3 en 2.5;
- c. onderdeel 3.2, onder a, b, en d, met dien verstande dat voor 'warmtebenchmark- of stadsverwarming subinstallatie' wordt gelezen "de installatie";
- d. In aanvulling op bijlage IV: de gewogen gemiddelde emissiefactor voor brandstoffen ingezet voor de opwekking van elektriciteit, bedoeld in artikel 16.

Artikel 10 Standaardformulier industrieel monitoringsplan

1. Het industrieel monitoringsplan wordt opgesteld met gebruikmaking van een door het bestuur van de emissieautoriteit beschikbaar gesteld standaardformulier.
2. Het bestuur van de emissieautoriteit bepaalt de wijze waarop de aanvraag om een goedkeuring van een industrieel monitoringsplan moet geschieden, de gegevens en de bescheiden die door de aanvrager moeten worden verstrekt met het oog op de beslissing op de aanvraag, en de wijze waarop die gegevens moeten worden verkregen.

Artikel 11 Wijzigingen industrieel monitoringsplan

1. Onder significante wijzigingen als bedoeld in artikel 15, derde lid, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel worden tevens verstaan veranderingen van de wijze waarop activiteitsgegevens en berekeningsfactoren worden bepaald.
2. De melding van wijzigingen van het industrieel monitoringsplan die niet significant zijn, wordt gedaan vóór 31 december van verslagperiode, bedoeld in artikel 3, onder 12, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel, waarin de wijziging zich heeft voorgedaan.
3. Tijdelijke wijzigingen van het industrieel monitoringsplan, bedoeld in artikel 23 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel, worden binnen vijf dagen, na het ontstaan van de tijdelijke wijziging gemeld aan het bestuur van de emissieautoriteit.
4. Voor de meldingen wordt gebruik gemaakt van door het bestuur van de emissieautoriteit beschikbaar gestelde standaardformulieren.

Afdeling 2.2. Bepaling en registratie industriële jaarvracht

Artikel 12 Berekening industriële jaarvracht broeikasgasinstallaties

1. De industriële jaarvracht voor broeikasgasinstallaties wordt berekend volgens de formule:

$$\text{Industriële jaarvracht} = EM_{\text{installatie}} - EM_{\text{elektriciteit}} - EM_{\text{stadsverwarming}}$$

Waarbij:

$EM_{\text{installatie}}$: De totale emissie uitgedrukt in $tCO_2(e)$ per jaar als vermeld in het emissieverslag;

$EM_{\text{elektriciteit}}$: de hoeveelheid brandstoffen ingezet voor de opwekking van elektriciteit in de installatie in TJ per jaar als vermeld in het verslag over het activiteitsniveau vermenigvuldigd met de gewogen gemiddelde emissiefactor voor brandstoffen ingezet voor de opwekking van elektriciteit in tCO_2/TJ als vermeld in het verslag over het activiteitsniveau of het industrieel emissieverslag;

$EM_{\text{stadsverwarming}}$: Emissie uitgedrukt in $tCO_2(e)$ ten gevolge van de productie van warmte voor stadsverwarming als bedoeld in artikel 2, vijfde lid, in samenhang met Bijlage IV sectie 2.2 van de Verordening kosteloze toewijzing emissierechten als vermeld in het verslag over het activiteitsniveau of het industrieel emissieverslag.

Artikel 13 Overdracht van warmte voor stadsverwarming

De bepaling van de industriële jaarvracht van broeikasgasinstallaties bij de overdracht van warmte ten behoeve van stadsverwarming gebeurt met in achtneming van het volgende:
indien minder dan driekwart van de totaal geproduceerde meetbare warmte in dat kalenderjaar is uitgevoerd ten behoeve van stadsverwarming dan staat $EM_{stadsverwarming}$ gelijk aan nul.

Artikel 14 Opwekking van elektriciteit met warmtekrachtkoppelingen

De bepaling van de industriële jaarvracht bij warmtekrachtkoppelingen in broeikasgasinstallaties gebeurt met in achtneming van het volgende:

- Voor het toekennen van de emissies aan de opwekking van elektriciteit met een warmtekrachtkoppeling is bijlage VII, onder 8, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten van overeenkomstige toepassing.
- De hoeveelheid brandstof in TJ die wordt ingezet voor elektriciteitsopwekking in een warmtekrachtkoppeling per jaar als vermeld in het verslag over het activiteitsniveau is gelijk aan de totale hoeveelheid brandstoffen die wordt verbruikt in de warmtekrachtkoppeling, vermenigvuldigd met de toekenningfactor $F_{CHP,EL}$ zoals gedefinieerd in Bijlage VIII, onder 8, vergelijking 12

Artikel 15 Restgassen

De bepaling van de industriële jaarvracht bij het gebruik van restgassen in broeikasgasinstallaties gebeurt met in achtneming van het volgende:

- De emissie die wordt toegekend aan de opwekking van elektriciteit met restgassen, is gelijk aan de emissie die ontstaat bij de verbranding van restgassen voor elektriciteitsopwekking minus de hoeveelheid die overeenkomstig vergelijking 17 in bijlage VII, onder 10.1.5 a, van de FAR wordt berekend.
- De emissiefactor van de restgassen die worden ingezet voor de opwekking van elektriciteit in ton CO₂/TJ is voor het toekennen van de emissies aan elektriciteit gelijk aan de standaardwaarde van de emissiefactor van aardgas (56,1 ton CO₂/TJ) vermenigvuldigd met de factor die het rendementsverschil tussen het verbruik van restgas en het verbruik van de referentiebrandstof aardgas tot uitdrukking brengt. De standaardwaarde van deze factor is gelijk aan 0,667;

Artikel 16 Berekening industriële jaarvracht afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties

De industriële jaarvracht voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties is gelijk aan de totale jaarvracht in $tCO_{2(e)}$ per jaar van de industriële installatie als vermeld in het industrieel emissieverslag overeenkomstig artikel 68, eerste lid, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel. $EM_{stadsverwarming}$ en $EM_{elektriciteit}$ zijn gelijk aan nul.

Afdeling 2.3. Historisch industrieel emissieverslag en industrieel emissieverslag

Artikel 17: Historische emissies afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties

- De exploitant van een afvalverbrandingsinstallatie en een lachgasinstallatie dient uiterlijk op 1 september 2021 een historisch industrieel emissieverslag in dat de jaarvracht over de jaren 2014 tot en met 2018 bevat.
- In afwijking van het eerste lid dient de exploitant van een lachgasinstallatie waarin acrylonitril wordt geproduceerd een historisch industrieel emissieverslag in dat de jaarvracht over het jaar 2018 en 2019 bevat.
- De artikelen 8 en 18 zijn van overeenkomstige toepassing.
- Het historisch industrieel emissieverslag wordt opgesteld met gebruikmaking van een door het bestuur van de emissieautoriteit beschikbaar gesteld standaardformulier.

Artikel 18 Verificatie industrieel emissieverslag

1. Het industrieel emissieverslag voor installaties die overeenkomstig artikel 7 een industrieel monitoringsplan hebben opgesteld gaat vergezeld van een verificatierapport van een verificateur, waarin de resultaten worden weergegeven van een door hem uitgevoerde beoordeling waarin wordt vastgesteld of het industrieel emissieverslag voldoet aan de in deze regeling gestelde eisen.
2. De verificateur is voor één of meer activiteiten als bedoeld in bijlage 1 bij de Verordening verificatie en accreditatie emissiehandel geaccrediteerd door een nationale accreditatie-instantie volgens de eisen van die verordening, waarbij geldt dat voor:
 - a. broeikasgasinstallaties en afvalverwerkingsinstallaties de scope van de accreditatie activiteit 1b omvat, en
 - b. lachgasinstallaties de scope van de accreditatie activiteit 9 omvat.
3. De verificateur handelt overeenkomstig hoofdstuk II van de Verordening verificatie en accreditatie emissiehandel en voldoet aan de eisen, bedoeld in hoofdstuk III van de Verordening verificatie en accreditatie emissiehandel, met uitzondering van artikel 35 en bijlage II van deze verordening.

Artikel 19 Standaardformulier industrieel emissieverslag

1. Het industrieel emissieverslag wordt opgesteld met gebruikmaking van een door het bestuur van de emissieautoriteit beschikbaar gesteld standaardformulier.
2. De artikelen 5 tot en met 8 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel zijn van overeenkomstige toepassing op het industrieel emissieverslag.
3. Het bestuur van de emissieautoriteit kan alle gegevens opvragen bij de exploitant van de broeikasgasinstallatie die het bij de beoordeling van de vaststelling van de industriële jaarvracht noodzakelijk acht.

Hoofdstuk 3. Dispensatierechten

Afdeling 3.1. Het register dispensatierechten industrie

Artikel 20 Algemeen

1. Het register is toegankelijk via het internet.
2. Voor de toegang tot het register wordt gebruik gemaakt van een door het bestuur van de emissieautoriteit aangewezen inlogmiddel.
3. Alvorens het register te gebruiken accepteert de rekeninghouder de gebruiksvoorwaarden.
4. Het bestuur van de emissieautoriteit kan de toegang tot het register opschorten indien schade is ontstaan of dreigt te ontstaan aan het register.
5. Het bestuur van de emissieautoriteit neemt alle maatregelen die redelijkerwijs verwacht kunnen worden om te zorgen dat het register beschikbaar is op werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur.

Artikel 21 Toegang tot het register

1. De exploitant van een industriële installatie die reeds gebruik maakt van het EU-register voor de handel in emissierechten, bedoeld in artikel 16.1, eerste lid, van de wet, krijgt direct toegang tot het register dispensatierechten industrie.
2. De exploitant van een industriële installatie die geen gebruik maakt van het EU-register voor de handel in emissierechten krijgt toegang tot het register dispensatierechten industrie nadat de volgende gegevens zijn verstrekt:
 - a. de naam, het woonadres, het burgerservicenummer, het e-mailadres, en
 - b. een kleurenkopie van het geldige legitimatiebewijs van de rekeningbevoegden en fiatteurs.
3. Het bestuur van de emissieautoriteit controleert of de gegevens en documenten die verstrekt zijn, volledig, actueel, nauwkeurig en waarheidsgetrouw zijn.

4. Het bestuur van de emissieautoriteit kan om een verklaring omtrent het gedrag en om waarmerking van de kleurenkopie van het legitimatiebewijs, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, verzoeken.

Artikel 22 Wijziging gegevens

1. De rekeninghouder meldt wijzigingen van de op hem betrekking hebbende gegevens, bedoeld in artikel 21, tweede lid, binnen twintig werkdagen langs elektronische weg aan het bestuur van de emissieautoriteit.
2. De emissieautoriteit wijzigt de gegevens, nadat de juistheid van de melding is vastgesteld, overeenkomstig die melding binnen twintig werkdagen na ontvangst van die melding.
3. Artikel 21, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
4. De in het eerste lid bedoelde verplichting is niet van toepassing indien de wijziging van gegevens reeds op grond van een meldplicht uit hoofde van Hoofdstuk 16 van de wet is doorgegeven aan het bestuur van de emissieautoriteit.

Artikel 23 Melding toegang onbevoegd persoon

1. Indien een rekeningbevoegde weet of vermoedt dat een onbevoegde persoon zich toegang tot de rekening kan verschaffen, meldt hij dit onverwijld langs elektronische weg aan het bestuur van de emissieautoriteit.
2. Indien een melding als bedoeld in het eerste lid is ontvangen, blokkeert de emissieautoriteit de toegang tot de betreffende rekening.
3. Tot het moment waarop de melding, bedoeld in het eerste lid, is ontvangen, wordt elke toegang tot de rekening als bevoegd aangemerkt.

Afdeling 3.2. Bepaling activiteitsniveau

Artikel 24 Definities Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten

Artikel 2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten is voor de toepassing van deze afdeling en afdeling 3.3. van overeenkomstige toepassing.

Artikel 25 Productgerelateerd activiteitsniveau

Het actueel productgerelateerd activiteitsniveau is gelijk aan de jaarlijkse productie van het corresponderende product in de betrokken subinstallatie in dat jaar als bedoeld in bijlage IV 2.7 onder a) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag over het activiteitsniveau in sectie F onder 1(a).

Artikel 26 Warmtegerelateerd activiteitsniveau CO₂-heffing

1. Het actueel warmtegerelateerd activiteitsniveau in de CO₂-heffing is gelijk aan (a) plus (b), waarbij:
 - (a). De aan de warmtebenchmark-subinstallaties toegekende netto hoeveelheid meetbare warmte in dat jaar, uitgedrukt in TJ per jaar als bedoeld in bijlage IV onder 2.3 p) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag over het activiteitsniveau in sectie E onder II (r);
 - (b). De netto hoeveelheid meetbare warmte opgewekt uit elektriciteit in dat jaar en die binnen de grenzen van de installatie verbruikt werd voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, of die werd uitgevoerd naar een niet onder de EU-ETS vallende installatie als bedoeld in bijlage IV 2.3 onder j) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, gerapporteerd in het verslag over het activiteitsniveau in sectie E onder II 2(d).
2. Het historisch warmte gerelateerd activiteitsniveau in de CO₂-heffing is gelijk aan (a) plus (b), waarbij:

(a). Het rekenkundig gemiddelde van de aan de warmtebenchmark-subinstallaties toegekende netto hoeveelheid meetbare warmte in de referentieperiode, uitgedrukt in TJ per jaar als bedoeld in bijlage IV onder 2.3 p) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag met referentiegegevens in sectie E onder II (r);

(b). Het rekenkundig gemiddelde van de netto hoeveelheid meetbare warmte opgewekt uit elektriciteit in de referentieperiode en die binnen de grenzen van de installatie verbruikt werd voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, of die werd uitgevoerd naar een niet onder de EU-ETS vallende installatie als bedoeld in bijlage IV 2.3 onder j) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, gerapporteerd in het verslag met referentiegegevens in sectie E onder II 2(d).

Artikel 27 Brandstofgerelateerd activiteitsniveau

1. Het actueel brandstofgerelateerd activiteitsniveau is gelijk aan het jaarlijkse gebruik van brandstof toegekend aan de brandstof benchmark subinstallaties in dat jaar uitgedrukt in TJ per jaar als bedoeld in bijlage IV, 2.4 onder a, derde gedachtstreepje, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag over het activiteitsniveau in sectie E onder 1(c).

2. Het historisch brandstofgerelateerd activiteitsniveau is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van het gebruik van brandstof toegekend aan de brandstof benchmark subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in TJ per jaar als bedoeld in bijlage IV, 2.4 onder a, derde streepje van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag met referentiegegevens in sectie E onder 1(c).

Artikel 28 Procesemissiegerelateerd activiteitsniveau

1. Het actueel procesemissiegerelateerd activiteitsniveau is gelijk aan de emissies toegekend aan de procesemissie subinstallaties in dat jaar uitgedrukt in ton CO₂(e) per jaar als bedoeld in bijlage IV, 2.2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag over het activiteitsniveau in sectie G onder 6(a) en 7(a).

2. Het historisch procesemissiegerelateerd activiteitsniveau is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de emissies toegekend aan de procesemissie subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in ton CO₂(e) per jaar als bedoeld in bijlage IV, 2.2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, zoals gerapporteerd in het verslag met referentiegegevens in sectie G onder 6(a) en 7(a).

Artikel 29 Activiteitsniveau afvalverbrandingsinstallaties

1. Het actueel activiteitsniveau voor afvalverbrandingsinstallaties is gelijk aan de industriële jaarvracht uitgedrukt in ton CO₂ in dat jaar, zoals gerapporteerd in het industrieel emissieverslag.

2. Het historische activiteitsniveau voor afvalverbrandingsinstallaties is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂ in de referentieperiode, zoals gerapporteerd in het historisch industrieel emissieverslag dan wel het industrieel emissieverslag.

Artikel 30 Activiteitsniveau lachgasinstallaties

1. Het actueel activiteitsniveau voor lachgasinstallaties is gelijk aan de industriële jaarvracht uitgedrukt in ton CO₂(e) in dat jaar, zoals gerapporteerd in het industrieel emissieverslag.

2. Het historisch activiteitsniveau voor lachgasinstallaties die caprolactam produceren is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂(e) in de referentieperiode, zoals gerapporteerd in het historisch industrieel emissieverslag dan wel het industrieel emissieverslag.
3. Voor de toewijzingsperiode 2021-2025 is het historisch activiteitsniveau voor lachgasinstallaties die acrylonitril produceren gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂(e) in de periode 2018-2019, zoals gerapporteerd in het historisch industrieel emissieverslag.
4. Voor de toewijzingsperiodes na 2025 is het historisch activiteitsniveau voor lachgasinstallaties die acrylonitril produceren gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂(e) in de referentieperiode, zoals gerapporteerd in het industrieel emissieverslag.

Afdeling 3.3. Berekening aantal dispensatierechten

§3.3.1 Berekening op basis van benchmarks

Artikel 31 Productbenchmark-subinstallaties

Het aantal dispensatierechten bij productbenchmark-subinstallaties wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = BM_{NL,P} \times AAN_{P,S,K} \times NRF_K$

Waarbij:

DR_{S,K}: Dispensatierechten voor subinstallatie *s* in jaar *k* (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

BM_{NL,P}: Productbenchmark van CO₂-heffing nl voor product *p* vervaardigd in subinstallatie *s* (uitgedrukt in dispensatierechten per eenheid product) zoals opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage

AAN_{P,S,K}: Productgerelateerd actueel activiteitsniveau voor subinstallatie *s* in jaar *k* (uitgedrukt in eenheid product)

NRF_K: Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar *k*

Artikel 32 Productbenchmark-subinstallaties met uitwisselbaarheid van elektriciteit en brandstof

Het aantal dispensatierechten bij productbenchmark-subinstallaties voor productbenchmarks die zijn opgenomen in bijlage I onder 2) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten waarvoor de uitwisselbaarheid van elektriciteit en brandstof in aanmerking wordt genomen, wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = CF_{S,14-18} \times BM_{NL,P} \times AAN_{P,S,L} \times NRF_K$

Waarbij:

DR_{S,K}: Dispensatierechten voor subinstallatie *s* in jaar *k* (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

BM_{NL,P}: Productbenchmark van CO₂-heffing nl voor product *p* vervaardigd in subinstallatie *s* (uitgedrukt in dispensatierechten per eenheid product) zoals opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage

AAN_{P,S,K}: Productgerelateerd actueel activiteitsniveau voor productbenchmark-subinstallatie *s* in jaar *k* (uitgedrukt in eenheid product)

NRF_K: Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar *k*

CF_{S,14-18}: Correctiefactor voor productbenchmarks met uitwisselbaarheid van elektriciteit en brandstof voor subinstallatie *s* voor de periode 2014-2018 zoals opgenomen in het verslag met referentiegegevens

Artikel 33 Uitzondering toepassing productbenchmark stoomkraken en vinylchloride

1. In afwijking van de artikelen 31 en 32 wordt het aantal dispensatierechten bij productbenchmark-subinstallaties met betrekking tot de productie van hoogwaardige chemicaliën (HVC) en monomeer vinylchloride berekend

overeenkomstig de artikelen 19 respectievelijk 20 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, met dien verstande dat telkens:

- a. 'het voorlopig jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten' wordt gelezen als 'het aantal dispensatierechten';
 - b. 'historische activiteitsniveau' wordt gelezen als 'actueel activiteitsniveau';
 - c. 'de referentieperiode' wordt gelezen als 'dat jaar';
 - d. 'gemiddelde historische productie' wordt gelezen als 'productie in dat jaar';
 - e. 'historische verbruik' wordt gelezen als 'verbruik in dat jaar';
 - f. 'productbenchmark voor stoomkraken voor de betreffende toewijzingsperiode' wordt gelezen als 'productbenchmark voor stoomkraken als opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage';
 - g. 'VCM-benchmark voor de betreffende toewijzingsperiode' wordt gelezen als 'VCM-benchmark als opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage';
2. Het resultaat van de berekening op grond van het eerste lid wordt vermenigvuldigd met de Nationale reductiefactor in jaar k.

§ 3.3.2 Terugvalbenchmarks en procesemissie-subinstallaties

Artikel 34 Warmtebenchmark-subinstallaties

Het aantal dispensatierechten bij warmtebenchmark-subinstallaties wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = BM_{NL,H} \times HAN_{H,S} \times NRF_K$

Waarbij:

$DR_{S,K}$: Dispensatierechten voor subinstallatie s in jaar k (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

$BM_{NL,H}$: Warmtebenchmark van CO₂-heffing nl zoals opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage (uitgedrukt in dispensatierechten per TJ)

$HAN_{H,S}$: Warmtegerelateerd historisch activiteitsniveau CO₂-heffing voor subinstallatie s (uitgedrukt in TJ per jaar)

NRF_K : Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar k

Artikel 35 Brandstofbenchmark-subinstallaties

Het aantal dispensatierechten bij brandstofbenchmark-subinstallaties wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = BM_{NL,F} \times HAN_{F,S} \times NRF_K$

Waarbij:

$DR_{S,K}$: Dispensatierechten voor brandstofsubinstallatie s in jaar k (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

$BM_{NL,F}$: Brandstofbenchmark van CO₂-heffing nl zoals opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage (uitgedrukt in dispensatierechten per TJ)

$HAN_{F,S}$: brandstofgerelateerd historisch activiteitsniveau voor subinstallatie s (uitgedrukt in TJ per jaar)

NRF_K : Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar k

Artikel 36 Procesemissie-subinstallaties

Het aantal dispensatierechten bij procesemissie-subinstallaties wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = PF \times HAN_{PE,S} \times NRF_K$

Waarbij:

$DR_{S,K}$: Dispensatierechten voor subinstallatie s in jaar k (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

PF : Procesemissiefactor

$HAN_{PE,S}$: Procesemissiegerelateerd historisch activiteitsniveau voor subinstallatie s (uitgedrukt in ton CO₂(e) per jaar)

NRF_K : Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar k

§ 3.3.3 Berekening voor niet-ETS installaties

Artikel 37 Afvalverbrandingsinstallaties

Het aantal dispensatierechten voor afvalverbrandingsinstallaties wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = PF \times HAN_{AVI,S} \times NRF_K$

Waarbij:

$DR_{S,K}$: Dispensatierechten voor afvalverbrandingsinstallatie s in jaar k (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

PF : Procesemissiefactor

$HAN_{AVI,S}$: Historisch activiteitsniveau afvalverbrandingsinstallaties voor afvalverbrandingsinstallatie s (uitgedrukt in ton CO_2 per jaar).

NRF_K : Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar k

Artikel 38 Lachgasinstallaties

Het aantal dispensatierechten voor lachgasinstallaties wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = PF \times HAN_{LG,S} \times NRF_K$

Waarbij:

$DR_{S,K}$: Dispensatierechten voor subinstallatie s in jaar k (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

PF : Procesemissiefactor

$HAN_{LG,S}$: Historisch activiteitsniveau lachgasinstallaties voor lachgasinstallatie s (uitgedrukt in ton CO_2 -equivalent per jaar)

NRF_K : Nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.7, derde lid, van de wet, in jaar k

§ 3.3.4. Berekening voor nieuwkomers

Artikel 39

1. Het aantal dispensatierechten voor nieuwkomers en nieuwe subinstallaties in het kalenderjaar waarin de normale werking aanvangt wordt berekend overeenkomstig de artikelen 31 tot en met 38 en 40 tot en met 42, waarbij voor het historisch activiteitsniveau gerelateerd aan warmte, brandstof, en procesemissies en het historisch activiteitsniveau afvalverbrandingsinstallatie en lachgasinstallatie het betreffende actuele activiteitsniveau in dat jaar wordt genomen.
2. Het historisch activiteitsniveau voor nieuwkomers en nieuwe subinstallaties gerelateerd aan warmte, brandstof, en procesemissies en het historisch activiteitsniveau afvalverbrandingsinstallatie en lachgasinstallatie is het betreffende actueel activiteitsniveau in het eerste volledige kalenderjaar na aanvang van de normale werking.
3. Het aantal dispensatierechten voor nieuwkomers en nieuwe subinstallaties vanaf het eerste jaar na de aanvang van de normale werking wordt berekend overeenkomstig de artikelen 31 tot en met 38 en 40 tot en met 43.
4. Voor nieuwkomers en nieuwe productbenchmark-subinstallaties met uitwisselbaarheid van elektriciteit en brandstof wordt de correctiefactor, in afwijking van artikel 32, in het kalenderjaar waarin de reguliere productie is aangevangen gebaseerd op de verhouding directe en indirecte emissies in dat jaar. In het eerste volledige kalenderjaar na aanvang van de reguliere productie wordt de correctiefactor gebaseerd op de verhouding directe en indirecte emissies in dat jaar. Deze correctiefactor wordt bevroren en toegepast als correctiefactor in de jaren die daarop volgen.

§ 3.3.5. Specifieke berekeningen voor gevestigde installatie en nieuwkomers

Artikel 40 Correctie warmte-import salpeterzuurbenchmark

1. Indien warmte-import plaatsvindt vanuit subinstallaties onder de salpeterzuurbenchmark wordt het aantal dispensatierechten verlaagd.
2. Artikel 16, vijfde lid, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat:
 - a. 'kosteloos toegewezen emissierechten' wordt gelezen als 'dispensatierechten';
 - b. indien het gaat om een productbenchmark-subinstallatie 'historisch activiteitsniveau' wordt gelezen als 'actueel activiteitsniveau', 'de referentieperiode' wordt gelezen als 'het kalenderjaar' en 'historisch verbruik' wordt gelezen als 'verbruik in dat jaar'
 - c. 'warmtebenchmark' wordt gelezen als 'warmtebenchmark zoals opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage'.

Artikel 41 Correctie warmte-import niet-ETS installatie

1. Indien een productbenchmark-subinstallatie meetbare warmte omvat die wordt ingevoerd uit een niet in het EU-ETS opgenomen installatie wordt het aantal dispensatierechten verlaagd.
2. Artikel 21 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat:
 - a. 'kosteloos toegewezen emissierechten' wordt gelezen als 'dispensatierechten'.
 - b. 'warmtebenchmark' wordt gelezen als 'warmtebenchmark zoals opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage'.
 - c. 'historische hoeveelheid' wordt gelezen als 'hoeveelheid in dat jaar'
 - d. warmte die is opgewekt met elektriciteit in een eenheid die door dezelfde exploitant op dezelfde locatie wordt geëxploiteerd niet wordt beschouwd als warmte die wordt ingevoerd vanuit een niet in het EU-ETS opgenomen installatie.

Artikel 42 Fusies en splitsingen

Voor broeikasgasinstallaties die uit een fusie of splitsing zijn ontstaan wordt het historisch activiteitsniveau, bedoeld in artikel 26, 27 en 28, bepaald met de gegevens uit het verslag, bedoeld in artikel 25 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten.

Artikel 43 Aanpassingen als gevolg van veranderingen in subinstallaties die geen productbenchmark omvatten

1. Indien in enig jaar de absolute waarde van het verschil tussen het actueel activiteitsniveau en het historisch activiteitsniveau, méér dan 15 procent bedraagt, wordt het aantal dispensatierechten voor dat jaar berekend op basis van het actueel activiteitsniveau in plaats van het historisch activiteitsniveau.
2. In afwijking van het eerste lid wordt het aantal dispensatierechten niet aangepast bij:
 - a. warmte- of brandstofbenchmark-subinstallaties, indien de daling of stijging van het actueel activiteitsniveau aantoonbaar het resultaat is van een verhoogde of verlaagde energie-efficiëntie overeenkomstig artikel 6, eerste, tweede en derde lid, van de Verordening aanpassingen kosteloze toewijzing door verandering activiteitsniveau;
 - b. procesemissie-subinstallaties, afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties, indien
 - 1°. een daling van het actueel activiteitsniveau van meer dan 15 procent het resultaat is van overdracht van broeikasgassen als bedoeld in artikel 49 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel;
 - 2°. een daling van het actueel activiteitsniveau van meer dan 15 procent waarbij de exploitant op basis van eventueel aanvullende gegevens op verzoek van het bestuur van de emissieautoriteit kan aantonen dat deze daling geen verband houdt met een verandering in het productieniveau maar het gevolg is van een daling van de emissie per productie-eenheid met meer dan 15 procent;

3° de exploitant er niet in slaagt om op basis van eventueel aanvullende gegevens op verzoek van het bestuur van de emissieautoriteit aan te tonen dat de toename van het activiteitsniveau verband houdt met een verandering in de productieniveaus en niet het gevolg is van een stijging van de emissie per productie-eenheid met meer dan 15 procent.

3. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel b, onder 1 en 2, wordt het historische activiteitsniveau 10 jaar bevroren vanaf het jaar dat het actueel activiteitsniveau voor de eerste keer met meer dan 15 procent is gedaald ten opzichte van het historisch activiteitsniveau.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 44 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2021.

Artikel 45 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling CO₂-heffing industrie.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage,

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,

De Staatssecretaris van Financiën

BIJLAGE, BEHOREND BIJ DE ARTIKELEN 31 TOT EN MET 36

Benchmark	Eenheid	Benchmarkwaarde (dispensatierechten /eenheid)
Raffinaderijproducten	CWT	0,0286
Cokes	ton	0,277
Gesinterd erts	ton	0,166
Vloeibaar ruwijzer	ton	1,288
Ongelegeerd staal uit vlamboogovens	ton	0,275
Hooggelegeerd staal uit vlamboogovens	ton	0,341
Gietijzer	ton	0,315
Vorgebakken anode	ton	0,314
[Primair] aluminium	ton	1,469
Grijze cementklinker	ton	0,743
Witte cementklinker	ton	0,957
Kalk	ton	0,925
Dolime	ton	1,040
Gesinterde dolime	ton	1,406
Vuurgepolijst glas ("floatglas")	ton	0,439
Flessen en potten in kleurloos glas	ton	0,371
Flessen en potten in gekleurd glas	ton	0,297
Continuglasvezelproducten	ton	0,394
Bekledingsstenen	ton	0,135
Vloerstenen	ton	0,186
Dakpannen	ton	0,140
Gesproeidroogd poeder	ton	0,0737
Minerale wol	ton	0,662
Pleisterkalk	ton	0,0466
Droog secundair gips	ton	0,0165
Gipsplaat	ton	0,127
Kortvezelige kraftpulp	Adt	0,116
Langvezelige kraftpulp	Adt	0,0582
Sulfietpulp, thermomechanische en mechanische pulp	Adt	0,0194
Teruggewonnen papierpulp	Adt	0,0378
Krantenpapier	Adt	0,289
Ongecoat fijnpapier	Adt	0,308
Gecoat fijnpapier	Adt	0,308
Kristalpapier	ton	0,324
Testliner en golfblad	Adt	0,241
Ongecoat karton	Adt	0,230
Gecoat karton	Adt	0,265
Roet	ton	1,895

Salpeterzuur	ton	0,293
Adipinezuur	ton	2,706
Ammoniak	ton	1,570
Stoomkraken	ton	0,681
Aromaten	CWT	0,0286
Styreen	ton	0,511
Fenol/aceton	ton	0,258
Ethyleenoxide/ethyleenglycolen	ton	0,497
Vinylchloride (monomeer)	ton	0,198
S-pvc	ton	0,0825
E-pvc	ton	0,231
Waterstof	ton	8,585
Synthesegas	ton	0,235
Natriumcarbonaat	ton	0,818
Warmtebenchmark	TJ	60,431
Brandstofbenchmark	TJ	54,417

TOELICHTING

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,

ARTIKELSGEWIJS DEEL

Artikel 1

Vooropgesteld staat dat de algemene definities in de artikelen 1.1, 16.1 en 16b.1, van de Wm van toepassing zijn op deze ministeriële regeling. In artikel 1 van deze regeling wordt aanvullend daarop een aantal specifieke definities vastgesteld.

Artikel 2

Dit artikel stelt het toepassingsbereik van de regeling vast. Het toepassingsbereik ziet op artikel 16b.2 van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) waarin wordt bepaald dat hoofdstuk 16b van de Wm van toepassing is op de exploitant van een industriële installatie als bedoeld in artikel 71h, onderdeel g, in samenhang met artikel 71i van de Wet belastingen op milieugrondslag.

Artikelen 3, 4 en 5

Voor de eisen aan de inhoud en procedures van het opstellen en goedkeuren van een industrieel monitoringsplan is als model systematiek gekozen voor die op grond van EU-wetgeving geldt voor het monitoren van emissies ten behoeve van het systeem van overdraagbare emissierechten. In verschillende artikelen zijn om die reden delen van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel van overeenkomstige toepassing verklaard op het monitoren van emissies van industriële installaties. In de artikelen 3, 4 en 5 wordt gerefereerd naar deze verordening, de daarbij behorende bijlagen en definities.

Artikel 6

Hoofdstuk 2 ziet op de monitoring en verslaglegging van emissies van industriële installaties. Daartoe zijn in artikel 6 definities vastgesteld die veelal refereren naar de Verordening aanpassingen kosteloze toewijzing door verandering activiteitsniveau en het verslag betreffende het activiteitsniveau.

Artikel 7

De monitoring op basis van een industrieel monitoringsplan is niet in alle gevallen noodzakelijk. Industriële installaties behorend tot de doelgroep van de CO₂-heffing die onder het EU ETS vallen en gratis toewijzing ontvangen van broeikasgasemissierechten, zijn niet verplicht een industrieel monitoringsplan op te stellen, omdat zij reeds op grond van het EU ETS onder de verplichting vallen een monitoringsplan én een verslag over het activiteitsniveau op te stellen en goed te laten keuren door het bestuur van de NEa.

Industriële installaties behorend tot de doelgroep van de CO₂-heffing die niet onder het EU ETS vallen, te weten de lachgasinstallaties en afvalverbrandingsinstallaties, én EU ETS-installaties zonder toewijzing van gratis rechten, zijn wél verplicht een industrieel monitoringsplan op te stellen en ter goedkeuring voor te leggen aan het bestuur van de NEa.

Artikel 8

Artikel 8 bepaalt waar het industrieel monitoringsplan aan moet voldoen. Zo worden in het eerste lid bepaalde hoofdstukken uit de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel van overeenkomstige toepassing verklaard op de monitoring van afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties.

In het tweede lid worden specifieke voorwaarden vastgesteld waaraan het industrieel monitoringsplan van een afvalverbrandingsinstallatie moet voldoen. Een exploitant van een afvalverbrandingsinstallatie mag voor grote en kleine bronstroom, met uitzondering van uit het buitenland afkomstige afvalstoffen, voor het bepalen van de berekeningsfactoren gebruik maken van niveau 1, zonder

aan te tonen dat het vereisten niveau technisch niet haalbaar is of leidt tot onredelijke kosten. Het vaststellen van de berekeningsfactoren volgens het vereiste niveau zou betekenen dat er periodiek monsters genomen moeten worden om de factoren door middel van analyse te bepalen. Door de aard en wisselende samenstelling van afvalstoffen zijn er hoge kosten mee gemoeid om dit op deze wijze uit te voeren. Niveau 1 in de monitoringsverordening betekent dat gebruik gemaakt kan worden van standaardfactoren als de kosten redelijk zijn. Om administratieve lasten te voorkomen wordt deze uitzondering generiek voor alle afvalverbrandingsinstallaties gemaakt. In het industrieel monitoringsplan (en het jaarlijkse industrieel emissieverslag) kunnen emissies worden bepaald aan de hand van de emissiefactoren (ton CO₂ per ton afval) van diverse soorten afval. Het bestuur van de NEa zal jaarlijks rond 1 september de waarden publiceren voor gebruik in dat jaar. Het industrieel monitoringsplan van de afvalverbrandingsinstallaties zal op elk van de categorieën afvalstromen waarvoor een emissiefactor is gepubliceerd, moeten aangeven hoe de hoeveelheid afval behorende tot die stroom wordt gemeten en geregistreerd. Verder bevat het industrieel monitoringsplan ook alle informatie die voor installaties onder het EU ETS is opgenomen, zoals bijvoorbeeld een beschrijving van rekenmethodes, de dataflow, procedures voor de interne beoordeling van controle-activiteiten. Voor het bepalen van de emissiefactor van afvalstoffen uit het buitenland dienen de gegevens over de samenstelling in de EVOA-beschikking te worden gebruikt, waarbij in de berekening voor elke component die in de beschikking is genoemd, dient te worden uitgegaan van een standaardwaarde voor het koolstofgehalte van die component die gepubliceerd wordt door het bestuur van de NEa. Voor componenten waar geen standaardwaarde is gepubliceerd gebruikt de exploitant een standaardwaarde als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel c of e, van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel. Dit zijn literatuurwaarden of waarden gebaseerd op historische analyses. Indien de gegevens over de samenstelling in de EVOA-beschikking ontbreken of niet volledig zijn, gebruikt de exploitant de standaardwaarde voor afval afkomstig uit het buitenland, zoals gepubliceerd door het bestuur van de NEa. Om te voorkomen dat de emissies bij afwezigheid van deze informatie te laag worden gerapporteerd, is deze standaardwaarde conservatief vastgesteld en representatief voor afvalstoffen met de hoogste CO₂ emissie.

Artikel 9

Artikel 9 ziet specifiek op de inhoud van een industrieel monitoringsplan voor broeikasgasinstallaties die geen aanvraag hebben gedaan voor een kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten. Een reeks artikelen uit de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten wordt in het tweede lid van overeenkomstige toepassing verklaard. Het gaat daarbij om artikelen die betrekking hebben op het bepalen van de elektriciteitsemissies, emissies van stadsverwarming en ondersteunende informatie om de plausibiliteit van de gegevens te bepalen.

Zoals toegelicht in het algemeen deel gaat het hier om enkele installaties die reeds de totale jaarvracht onder het EU-ETS rapporteren en een goedgekeurd monitoringsplan onder de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel hebben. Hiermee gelden voor het bepalen van de elektriciteitsemissies en emissies van stadsverwarming dezelfde regels als voor de andere ETS-installaties die wél een activiteitenverslag (met deze gegevens de emissies van elektriciteitsopwekking en stadsverwarming) moeten inleveren.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt dat voor het opstellen van het industrieel monitoringsplan gebruik dient te worden gemaakt van het door de NEa beschikbaar gestelde

standaardformulier. Daarbij zal zoveel mogelijk aansluiting gezocht worden bij de formats die voor dit doel op Europees niveau voor het EU-ETS zijn vastgesteld. Dit formulier zal via het NEa-loket ter beschikking worden gesteld. Daar zal ook worden aangegeven op welke wijze de aanvraag om een goedkeuring van het industrieel monitoringsplan dient te geschieden en welke aanvullende gegevens daarvoor noodzakelijkerwijs zullen moeten worden overgelegd.

Artikel 11

Voor wat betreft eventuele wijzigingen in het industrieel monitoringsplan wordt naadloos aangesloten op het EU ETS. Op grond van artikel 15 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel moet de exploitant het bestuur van de emissieautoriteit onverwijld in kennis stellen van veranderingen in het monitoringsplan. De verordening maakt een onderscheid tussen significante en niet-significante wijzigingen van het monitoringsplan. Significante wijzigingen behoeven de goedkeuring van het bestuur van de emissieautoriteit. In het derde lid van artikel 15 van die verordening zijn wijzigingen van het monitoringsplan opgenomen die in ieder geval significant zijn. Deze lijst is niet limitatief. Dit blijkt uit het *guidance document* dat de Europese Commissie heeft opgesteld ter interpretatie van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel. Daarin wordt expliciet gesteld dat zich meer significante wijzigingen kunnen voordoen dan die in het derde lid van artikel 15 van de verordening zijn genoemd. Daarom is in het eerste lid een aanvullende bepaling opgenomen over wat een significante wijziging van het industrieel monitoringsplan inhoudt. Het betreft veranderingen van de wijze waarop activiteitsgegevens en berekeningsfactoren worden bepaald. Als een bedrijf bijvoorbeeld gebruikmaakt van een bepaling van het brandstofgebruik door middel van facturen en wil overstappen naar het meten van dit brandstofgebruik met behulp van eigen meters, dan is dit een significante wijziging van het monitoringsplan dat ter goedkeuring aan het bestuur van de emissieautoriteit moet worden voorgelegd. In dat geval moet worden vastgesteld dat aan de eisen in de verordening met betrekking tot het meten van brandstofgebruik en de bijbehorende onzekerheidseisen is voldaan. Wijzigingen van het industrieel monitoringsplan die niet significant zijn, hoeven ingevolge het tweede lid, alleen aan het bestuur van de emissieautoriteit te worden gemeld. Deze melding wordt gedaan vóór 31 december van het jaar waarin de wijziging zich heeft voorgedaan.

In het derde lid wordt bepaald dat tijdelijke wijzigingen binnen vijf dagen na het ontstaan van de tijdelijke wijziging moeten worden gemeld aan het bestuur van de NEa. Dit is bijvoorbeeld aan de orde als het om technische redenen tijdelijk niet haalbaar is om het onzekerheidsniveau in het industrieel monitoringplan toe te passen voor de activiteitsgegevens of voor elke berekeningsfactor van een brandstof- of materiaalstroom zoals goedgekeurd door het bestuur van de emissieautoriteit,. In dat geval moet de exploitant het hoogst haalbare niveau toepassen totdat de toepassingsvoorwaarden van het niveau die in het monitoringplan werden goedgekeurd, zijn hersteld. Bij de melding moet de exploitant van de industriële installatie dezelfde informatie opgeven als binnen het EU-ETS, dit is aangegeven in de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel:

- de redenen waarom van het onzekerheidsniveau wordt afgeweken;
- een uitvoerige beschrijving van de monitoringmethode die de exploitant intussen gebruikt om de emissies te bepalen totdat de toepassingsvoorwaarden van het onzekerheidsniveau in het industrieel monitoringplan zijn hersteld;
- de maatregelen die de exploitant neemt om de toepassingsvoorwaarden van het onzekerheidsniveau in het industrieel monitoringplan dat door het bestuur van de emissieautoriteit is goedgekeurd, te herstellen;
- de voorziene datum waarop het niveau als goedgekeurd door het bestuur van de

emissieautoriteit opnieuw zal worden toegepast.

Artikelen 12, 13, 14 en 15

Afdeling 2.2. ziet op de bepaling en registratie van de industriële jaarvracht. De artikelen 12 tot en met 15 zien op de berekening van de industriële jaarvracht voor broeikasgasinstallaties. Daartoe is in artikel 12 een formule opgenomen. Aanvullend daarop wordt in artikel 13 bepaald hoe omgegaan wordt met de overdracht van warmte ten behoeve van stadsverwarming. Artikel 14 bepaalt de wijze waarop de bepalingen van de industriële jaarvracht bij warmtekrachtkoppelingen geschiedt en in artikel 15 wordt tot slot bepaald hoe omgegaan wordt met het gebruik van restgassen. In paragraaf 3.2 van het algemeen deel wordt deze berekening nader toegelicht.

Artikel 16

Artikel 16 bepaalt dat voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties de industriële jaarvracht gelijk is aan de totale jaarlijkse CO₂ emissies in ton CO₂ (voor afvalverbrandingsinstallaties) of de totale jaarlijkse lachgasemissies in ton CO₂ e (voor lachgasinstallaties). Voor afvalverbrandingsinstallaties is geen aftrek voor elektriciteitsemissies en emissies voor stadsverwarming omdat ook die emissies van AVI's onder de heffing zijn gebracht. De emissies van lachgasinstallaties zijn uitsluitend procesemissies die niet kunnen worden toegekend aan elektriciteit of stadsverwarming.

Artikel 17

Afdeling 2.3 ziet op de verplichting tot het indienen van een historisch emissieverslag, de verificatie van het (historisch) industrieel emissieverslag en het standaardformulier voor het industrieel emissieverslag.

Exploitanten van broeikasgasinstallaties met gratis toewijzing van emissierechten hebben voor de vierde handelsperiode bij de NEa een verslag met referentiegegevens ingediend op basis waarvan het historisch activiteitsniveau voor de heffing kan worden bepaald. Voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties beschikt de NEa nog niet over deze historische gegevens. Deze installaties dienen daarom uiterlijk 1 september 2021 bij de NEa een industrieel emissieverslag in te dienen met de referentiegegevens voor de periode 2014-2018. In het tweede lid wordt voor de lachgasemissies als gevolg van acrylonitril productie een andere referentieperiode bepaald, namelijk 2018-2019, omdat voor deze emissies betrouwbare gegevens voor de jaren 2014 t/m 2017 ontbreken. De artikelen 8 en 20 worden in het derde lid van overeenkomstige toepassing verklaard. Hierdoor dient het historische emissieverslag ook geverifieerd te worden en te worden opgesteld volgens de methodes zoals vastgelegd in het monitoringsplan conform De Verordening monitoring en rapportage emissiehandel. Aangezien er sprake is van historische gegevens kan het daarbij nodig zijn om procedures vast te stellen voor het verwerken van ontbrekende gegevens zoals opgenomen in artikel 66 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel.

Het in het kader van EU ETS gepubliceerde standaardformulier voor het emissieverslag zal ingevolge het vierde lid ook voor exploitanten van afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties beschikbaar worden gesteld op de website van de NEa, aangezien dit emissieverslag gebaseerd is op historische gegevens wordt dit het 'historisch industrieel emissieverslag' genoemd.

Artikel 18

Het industrieel emissieverslag dient te worden geverifieerd door een verificateur.

Dit geldt alleen voor die installaties waarvan de gegevens voor het vaststellen van de industriële emissies niet overgenomen kunnen worden uit het EU-ETS emissieverslag en het verslag over het activiteitsniveau. De verificateur stelt in een verificatierapport vast of het industrieel emissieverslag voldoet aan de eisen die daaraan gesteld zijn in deze regeling. Het tweede lid stelt eisen aan de verificateur. Zo dient de verificateur voor één of meer activiteiten, als bedoeld in Bijlage I bij de Verordening verificatie en accreditatie emissiehandel (waarin het toepassingsgebied van de accreditatie voor verificateurs staat opgenomen), geaccrediteerd te zijn door een nationale accreditatie-instantie. Voor de scope van de accreditatie wordt onderscheid gemaakt tussen broeikasgasinstallaties en afvalverwerkingsinstallaties enerzijds (hiervoor is activiteit 1b van toepassing) en lachgasinstallaties anderzijds (hiervoor is activiteit 9 van toepassing). Tot slot wordt in het derde lid bepaald dat de verificateur handelt overeenkomstig hoofdstuk II van de Verordening accreditatie en verificatie emissiehandel. Dit hoofdstuk stelt onder meer eisen aan de wijze waarop de verificatie plaatst dient te vinden en aan de inhoud van het op te stellen verificatierapport.

Artikel 19

Het bestuur van de NEa zal op grond van het eerste lid een standaardformulier vaststellen voor het industrieel emissieverslag. Voor bedrijven onder het EU ETS bevat dit standaardformulier de berekening van de industrie jaarvracht met gegevens uit het emissieverslag en het verslag over het activiteitsniveau dan wel dezelfde gegevens die aanvullend zijn gemonitord door bedrijven zonder gratis toewijzing.

Het tweede lid verklaart de artikelen 5 tot en met 8 van de Verordening monitoring en rapportage emissiehandel van overeenkomstige toepassing op het industrieel emissieverslag. Deze artikelen zien op de volledigheid, consistentie, vergelijkbaarheid en transparantie, nauwkeurigheid en integriteit van de methode en van het emissieverslag.

Het derde lid bepaalt dat het bestuur van de NEa alle gegevens kan opvragen bij de exploitant van de broeikasgasinstallatie die het nodig acht bij de beoordeling van de vaststelling van de industriële jaarvracht. Dit kan bijvoorbeeld betekenen dat de NEa ter controle achterliggende bewijsstukken opvraagt zoals leveringsfacturen of brandstofspecificaties.

Artikel 20

Hoofdstuk 3 ziet op de dispensatierechten, waarbij in afdeling 3.1 allereerst wordt ingegaan op het register dispensatierechten industrie.

In artikel 20 staan bepalingen opgenomen omtrent de toegang tot het register dispensatierechten industrie, dat toegankelijk is via het internet. Het tweede lid bepaalt dat voor de toegang gebruik gemaakt wordt van een door het bestuur van de NEa aangewezen inlogmiddel.

Voordat het register in gebruik genomen kan worden door de exploitant dient de rekeninghouder, op grond van het derde lid, de gebruiksvoorwaarden te accepteren.

Ingevolge het vierde lid kan het bestuur van de NEa de toegang tot het register opschorten indien schade is ontstaan of dreigt te ontstaan aan het register bijvoorbeeld bij een vermoeden van onterechte toegang, een cyberaanval of diefstal. Uitgangspunt is een openstelling van het register op werkdagen van 09.00 tot 17.00 uur.

Artikel 21

Het eerste lid van artikel 21 bepaalt dat de exploitant van een

broeikasgasinstallatie, die reeds gebruik maakt van het EU-register voor de handel in emissierechten, automatisch toegang krijgt tot het register dispensatierechten industrie.

De exploitant van een industriële installatie die geen gebruik maakt van bovengenoemd EU-register krijgt, ingevolge het tweede lid, toegang tot het register dispensatierechten industrie nadat bepaalde gegevens zijn verstrekt. Het bestuur van de NEa verifieert op grond van het derde lid of de verkregen gegevens volledig, actueel, nauwkeurig en waarheidsgetrouw zijn. In bepaalde gevallen kan de NEa verzoeken om het overleggen van een verklaring omtrent het gedrag of waarmerking van de kleurenkopie van het legitimatiebewijs.

Artikel 22

Dit artikel ziet op de situatie dat de gegevens van de rekeninghouder op een bepaald moment wijzigen. Deze wijzigingen dient de rekeninghouder op grond van het eerste lid binnen twintig werkdagen te melden aan het bestuur van de emissieautoriteit, tenzij hiertoe reeds een melding is gedaan in het kader van het EU ETS, op grond van Hoofdstuk 16 van de Wm. Deze uitzondering is neergelegd in het vierde lid.

Ingevolge het tweede lid verwerkt de NEa deze wijziging van de gegevens, indien vastgesteld wordt dat deze wijziging correct is, binnen twintig werkdagen na ontvangst van de melding van de rekeninghouder. Ook in deze situatie kan de NEa, op grond van het derde lid, ter controle vragen een verklaring omtrent het gedrag of waarmerking van de kleurenkopie van het legitimatiebewijs te verstrekken.

Artikel 23

Het uitgangspunt is dat elke toegang tot de rekening in het register dispensatierechten industrie als bevoegd kan worden aangemerkt. De rekeningbevoegde is echter wel verplicht onmiddellijk een melding te doen bij de NEa indien vaststaat, of een vermoeden bestaat, dat een onbevoegde persoon zich toegang tot de rekening kan verschaffen. Ingevolge het tweede lid zal de NEa de toegang tot de betreffende rekening blokkeren.

Artikel 24

Afdeling 3.2 ziet op de bepaling van het activiteitsniveau van een subinstallatie. Voor de bepaling van het activiteitsniveau is als model de systematiek gekozen die op grond van EU-wetgeving geldt voor het vaststellen van het activiteitsniveau als maatstaf voor de hoeveelheid productie die onder een bepaalde toewijzingsmethode plaatsvindt in het EU ETS. In artikel 24 wordt om die reden de definitiebepaling uit de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikelen 25, 26, 27, 28, 29 en 30

Voor een toelichting bij de artikelen 25 tot en met 30 **wordt verwezen naar paragraaf 5.3.3.2** van het algemeen deel van deze toelichting waarin de bepaling van het activiteitsniveau voor de verschillende subinstallaties, afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties nader wordt toegelicht.

Artikel 31, 32, en 33

Afdeling 3.3 schrijft de berekening van het aantal dispensatierechten voor. In paragraaf 5.2 van het algemeen deel van deze toelichting worden de verschillende berekeningen op basis van de verschillende benchmarks nader toegelicht. In paragraaf 5.3.1 staat de berekening centraal op basis van Europese

productbenchmarks.

In artikel 31 wordt de algemene berekening van het aantal dispensatierechten bij productbenchmark-subinstallaties voorgeschreven.

Artikel 32 kent een variatie daarop, te weten de berekening van het aantal dispensatierechten bij productbenchmark-subinstallaties met uitwisselbaarheid van elektriciteit en brandstof.

In afwijking van deze twee berekeningen bepaalt artikel 33 dat het aantal dispensatierechten bij productbenchmark-subinstallaties met betrekking tot de productie van hoogwaardige chemicaliën (HVC) en monomeer vinylchloride wordt berekend overeenkomstig de artikelen 19 respectievelijk 20 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten. Voor deze benchmarks wordt een afwijkende berekening uitgevoerd om recht te doen aan de verschillen tussen installaties wat betreft inzet van waterstof als brandstof (VCM) en de productie uit extra materiaalinput (HVC).

Artikelen 34, 35 en 36

Paragraaf 3.3.2 ziet op de berekening van het aantal dispensatierechten op basis van terugvalbenchmarks en de procesemissiebenchmark. De hoeveelheid dispensatierechten is in deze berekeningen gebaseerd op het *historisch* activiteitsniveau in de referentieperiode (nu: 2014-2018) conform het EU ETS, zie hierover **de toelichting in het algemeen deel van deze toelichting in paragraaf 5.3.3.2.2.**

Artikel 34 bepaalt de wijze waarop het aantal dispensatierechten bij warmtebenchmark-subinstallaties wordt berekend, artikel 35 ziet op de berekening bij brandstofbenchmark-subinstallaties en artikel 36 ziet tot slot op de berekening van het aantal dispensatierechten bij procesemissie-subinstallaties.

Artikelen 37 en 38

Bij de berekening van het aantal dispensatierechten voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties is aangesloten bij de procesemissieaanpak uit het EU ETS. De hoeveelheid dispensatierechten voor afvalverbrandingsinstallaties en lachgasinstallaties die caprolactam produceren is gebaseerd op het historisch activiteitsniveau in de referentieperiode (conform het EU ETS).

Voor de berekening voor lachgasinstallaties die acrylonitril produceren is in de eerste jaren sprake van een overgangssituatie. Tot en met 2025 wordt de hoeveelheid dispensatierechten voor lachgasinstallaties gebaseerd op het historisch activiteitsniveau met een afwijkende referentieperiode: 2018-2019. De reden hiervoor is dat er geen geschikte gegevens zijn om de het activiteitsniveau voor deze installaties te bepalen voor de periode 2014-2017. Deze gegevens kunnen ook niet met voldoende zekerheid met terugwerkende kracht worden vastgesteld. Vanaf 2026 is de hoeveelheid dispensatierechten voor lachgasinstallaties die acrylonitril produceren gebaseerd op het historisch activiteitsniveau in de referentieperiode (conform het EU ETS).

Artikel 39

Voor nieuwkomers en nieuwe subinstallaties kan geen historisch activiteitsniveau worden vastgesteld op basis van de historische productie in 2014-2018. Voor deze installaties wordt het aantal dispensatierechten in het eerste onvolledige jaar waarin de installatie start berekend op basis van het actueel activiteitsniveau in dat jaar. Het eerste volledige kalenderjaar is de maatstaf om het historische activiteitsniveau vast te stellen voor de terugvalbenchmarks en procesemissieaanpak. Het aldus vastgestelde historische niveau wordt dan in de jaren daarna

gebruikt zolang het actueel activiteitsniveau niet meer dan 15 procent afwijkt van dit historische niveau.

Artikel 40

Bij de productie van salpeterzuur komen relatief grote hoeveelheden warmte vrij bij exotherme reactie waarbij geen CO₂ wordt gevormd. Bij het toewijzen van broeikasgasemissierechten worden voor de inzet van deze warmte géén rechten toegewezen. Deze systematiek is overgenomen bij de berekening van het aantal dispensatierechten.

Artikel 41

De emissies van de warmteproductie buiten het ETS vallen niet onder de heffing. Indien deze warmte wordt ingevoerd door een ETS-installatie die onder de heffing valt, telt deze warmte niet mee in het activiteitsniveau voor de warmtebenchmark; deze heeft volgens de definitie van een warmtebenchmark subinstallatie alleen betrekking op warmte die binnen de installatie is geproduceerd, of wordt ingevoerd vanuit een andere ETS-installatie. Ingeval bij ontvanger dispensatierechten worden berekend op basis van een productbenchmark wordt een correctie aangebracht. Bij het vaststellen van de benchmark zijn immers de emissies van warmteproductie meegenomen in de benchmarkwaarde. Het aantal rechten wordt dan gecorrigeerd op basis van de ingevoerde hoeveelheid warmte en de gehanteerde warmtebenchmark.

Artikel 42

Het komt met enige regelmaat voor dat bestaande naast elkaar gelegen installaties door eigendomsoverdracht worden gesplitst in meerdere installaties of dat er een fusie plaatsvindt door overnames. In dat geval moet voor de installaties die ontstaan opnieuw het historisch activiteitsniveau worden vastgesteld op basis van de referentieperiode. Voor het toewijzen van emissierechten moeten de nieuwe installaties alsnog een verslag indienen met gegevens over de referentieperiode. Die rapportage vormt vervolgens de basis voor het berekenen van de hoeveelheid dispensatierechten.

Artikel 43

De hoeveelheid dispensatierechten voor subinstallaties onder de terugvalopties en niet-ETS-installaties is gebaseerd op het historisch activiteitsniveau. Indien het actueel activiteitsniveau is gestegen of gedaald met meer dan 15 procent ten opzichte van het historische activiteitsniveau krijgt de exploitant van de installatie ingevolge het eerste lid in beginsel een aanpassing in de berekende dispensatierechten. Hiermee wordt bereikt dat bij een grote verandering in het productieniveau de dispensatierechten worden gebaseerd op de daadwerkelijke productie in plaats van de historische productie. Als het actueel activiteitsniveau in latere jaren dusdanig verandert dat het actueel activiteitsniveau weer binnen de 15 procent afwijking van het historisch activiteitsniveau valt dan wordt de hoeveelheid dispensatierechten weer berekend op basis van het historisch activiteitsniveau. Dit is in lijn met het EU ETS. In de heffing is deze regel niet relevant voor subinstallaties onder productbenchmarks omdat de hoeveelheid dispensatierechten reeds wordt berekend op basis van het actueel activiteitsniveau.

Bij een stijging van het actueel activiteitsniveau van meer dan 15 procent (ten opzichte van het historisch activiteitsniveau) kan de NEa de oorzaak van deze stijging onderzoeken. Als uit dit onderzoek blijkt dat de stijging het gevolg is van een afname van de efficiëntie van het productieproces met meer dan 15 procent waardoor bij een gelijkblijvende productie meer warmte of brandstof wordt

gebruikt, dan blijft het historisch activiteitsniveau ingevolge het tweede lid, onderdeel a, het uitgangspunt bij de berekening van het aantal dispensatierechten. Dit is in lijn met de wijze waarop in het EU ETS gratis rechten worden berekend. Indien het actueel activiteitsniveau meer dan 15 procent lager is dan het historisch activiteitsniveau als gevolg van een toename in de efficiëntie van meer dan 15 procent (en geen verband houdt met een afname van de productie) dan blijft de berekening plaatsvinden op basis van het historisch activiteitsniveau. Ook dit is conform EU ETS.

Daarnaast geldt, in aanvulling op het EU ETS, ook een gelijke regeling op grond van het tweede lid, onderdeel b, subonderdeel 2, voor het activiteitsniveau van procesemissies. Bij een verlaging van de procesemissies en daarmee een daling van het actueel activiteitsniveau met meer dan 15 procent als gevolg van een emissiereductie wordt het historisch activiteitsniveau gehanteerd als de efficiency met meer dan 15 procent is gestegen doordat de emissie per productie-eenheid met 15 procent daalt. De NEa kan op grond van de aangeleverde informatie onderzoeken of dit op een juiste wijze is gedaan en zo nodig de berekening ambtshalve aanpassen.

In bovengenoemde situatie geldt de reguliere referentieperiode (conform het EU ETS) voor subinstallaties die onder de terugvalbenchmarks vallen. Hierdoor zal bij het ingaan van een nieuwe toewijzingsperiode het historisch activiteitsniveau worden geactualiseerd omdat de nieuwe toewijzingsperiode met een nieuwe referentieperiode correspondeert. Ook dit is conform het EU ETS. Voor subinstallaties onder de procesemissieaanpak en niet-ETS-installaties wordt hierin een uitzondering gemaakt. Indien het actueel activiteitsniveau met meer dan 15 procent daalt ten opzichte van het historisch activiteitsniveau als resultaat van CCS (tweede lid, onderdeel b, subonderdeel 1) of een andere maatregel die geen verband houdt met een daling van het productieniveau (tweede lid, onderdeel b, subonderdeel 1), wordt de hoeveelheid dispensatierechten voor een periode van tien jaar berekend op basis van het historisch activiteitsniveau met de referentieperiode die gold in de toewijzingsperiode bij aanvang van de daling van het activiteitsniveau, gecorrigeerd voor veranderingen in productieniveau.

De bevrozing van tien jaar gaat ingevolge het derde lid in vanaf het kalenderjaar waarin het actueel activiteitsniveau voor het eerst ten minste 15 procent lager is dan het historisch activiteitsniveau én in dat jaar is de emissie per productie-eenheid met meer dan 15 procent gedaald.

Door deze uitzondering wordt voorkomen dat emissiereductiemaatregelen bij subinstallaties onder de procesemissieaanpak en niet-ETS-installaties slechts vijf jaar of minder worden beloond middels het behouden van dispensatierechten. Een emissiereductiemaatregel leidt immers 1-op-1 tot een verlaging in activiteitsniveaus onder de procesemissieaanpak en niet-ETS-installaties omdat activiteitsniveaus zijn gebaseerd op de hoeveelheid emissies.

Artikel 44

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2021, de datum waarop ook de Wet CO₂-heffing industrie in werking zal treden.